

РЕШЕНИЕ

№ 53

гр. Ботевград, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ц.Х.П.

при участието на секретаря И.С.Т
като разгледа докладваното от Ц.Х.П. Административно наказателно дело № 20211810200407 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

М. М. ИНГ. с ЕГН*****, с постоянен адрес гр.У., ул.”***” №13, е обжалвал в законния срок наказателно постановление №*** от ***г., издадено от Началник група към ОДМВР – С., сектор пътна полиция ОДМВР - С., упълномощен със заповед № *** от ***г. на МВР, с което за нарушение на чл.58, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.178ж, ал.1, пр.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000лева както и наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3месеца. В жалбата си И. излага съображения за незаконосъобразност на НП и моли да бъде отменено изцяло, със законните последици.

В хода на разглеждане на делото пред настоящата инстанция, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Възивната страна – ОДМВР - С., редовно призована, не изпраща представител в съдебно заседание, а в писмена защита от гл. юрисконсулт при ОДМВР-С. Радостин Радев изразява становище по жалбата, като се иска атакуваното НП да бъде потвърдено и претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ботевградска районна прокуратура, редовно призована, не

изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Съдът приема, че от приложените по делото писмени доказателства: АУАН №***/**г.; възражение от М. М. ИНГ.; докладна записка; справка от КАТ за първоначална регистрация и собственици на ПС; заповед № ***/**г.; справка за нарушител/водач – заверени копия и събраните гласни доказателства – показанията на свидетелите: Н.В. С. – актосъставител, на длъжност “мл. автоконтрольор” в сектор Пътна полиция при ОДМВР-С. и ЦВ. СЛ. К. се установява:

На ***г. около 16.06ч. на АМ „Хемус” в участъка на 45.500 км. жалбоподателят М. М. ИНГ. управлявал лек автомобил м.”Фолксваген голф” с рег.№***, като се движел в аварийната лента на платното за движение в посока гр.С.. По това време свидетелите Н.В. С. и ЦВ. СЛ. К. – полицейски служители при ОДМВР - С. били на работа и изпълнявали задълженията си по контрол на пътното движение на автомагистрала „Хемус” именно в същия пътен участък. Тогава св.С. и св.К. видели, че И. управлява горесцитирания автомобил в аварийната лента, при което бил спрял за проверка. С оглед на констатираното нарушение на ЗДвП, и предвид на това че не било установено процесното МПС да е с техническа повреда или да са налице здравословни проблеми на водача, на място, св.С. съставил АУАН №***/**г. на жалбоподателя в присъствието на св.К., който му бил предявен за запознаване със съдържанието и същият го подписал без възражения. При проверката И. заявил на контролните органи, че управлява МПС в аварийната лента, тъй като в другите ленти имало задръстване от автомобили, а той бързал за среща. Това било отбелязано и в съставения АУАН. Актосъставителят квалифицирал деянието на жалбоподателя като нарушение по чл.58, т.3 от ЗДвП. В тридневния срок И. депозирал възражение до АНО, в което посочил, че е управлявал МПС в аварийната лента порази технически проблем със същото, както и отрича да е посочил като причина за ползването на тази лента, че е бързал за среща. АНО е приел възражението за неоснователно и въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление №*** от ***г.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена от показанията на свидетелите С. и К., от съставения АУАН и докладна записка.

Съдът счита, че жалбата е допустима, тъй като е депозирана от легитимирано лице в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН.

Съдът приема, че разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Проверяваният акт е издаден от упълномощен за това орган, тъй като видно от приложената от въззиваемата страна заповед, приета в съдебно заседание, издалото НП лице е компетентно. АУАН също е съставен от компетентен служител. АУАН и НП са надлежно връчени на нарушителя. Спазени са сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП.

Съдът не констатира съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на административно-наказателното производство.

Съдът счита, че от събраните по делото доказателства – свидетелските показания на свидетелите С. и К., и от съставения АУАН и докладна записка, се доказва, че И. е осъществил посоченото по-горе нарушение на ЗДвП. Съдът възприема показанията на св.С. и св.К. като категорични, последователни и логични, кореспондиращи с изготвената от тях докладна записка по случая и отразеното в АУАН. На следващо място съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. В конкретният случай не са налице доказателства по делото, с които да се опровергава изложеното в АУАН, поради което съдът счита, че актът е редовно съставен и има доказателствена сила за обстоятелствата, изложени в него.

Съдът сче за неоснователни и голословни твърденията на жалбоподателя, че е било налице основателна причина /повреда в МПС/ на процесната дата той да управлява автомобила в лентата за принудително спиране.

Правилно административно-наказващия орган е приел, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл.58, т.3 от Закона за движение по пътищата, тъй като на посочените в НП дата и място, е управлявал автомобила по автомагистрала, като се е движел в лентата за принудително спиране /аварийната лента/ без да е било налице повреда на пътното превозно

средство и без да има здравословни проблеми или такива да са налице за пътниците в превозното средство.

Правилно за гореописаното нарушение, на основание чл.178ж, ал.1 пр.1 от ЗДВП, АНО е наложил на И. наказанията „глоба” в размер на 1000лева както и наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3месеца, които са и фиксирани като вид и размер за същото.

Предвид гореизложеното съдът счита, че НП следва да бъде потвърдено изцяло, като законосъобразно и правилно.

С оглед решението за потвърждение на ЕФ и направеното искане от страна на представителя на АНО, в негова полза следва да се присъдят претендираните разноски за възнаграждение за юрисконсулт, на основание чл.63д ал.1 от ЗАНН. При определяне на дължимите разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се приложи разпоредбата на [чл. 63д, ал. 5 ЗАНН](#), съгласно която размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#), който препраща към [Наредба за заплащането на правната помощ](#). Съгласно [чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ](#) възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лв. С оглед фактическата и правна сложност по делото, съдът достигна до извод, че за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на АНО – ОДМВР- С. следва да се определи и присъди възнаграждение в размер на 80 лв.

При този изход на делото на осн. чл.84 от ЗАНН, вр. с чл.189, ал.3 от НПК, на жалбоподателя следва да се възложи заплащането на направените във възивното съдебно производство разноски - в размер на 19.40 лева /деветнадесет лева и 40ст. / - заплатени пътни разноски на явил се свидетел.

Водим от горните мотиви и на основание чл.63 ал.2 т.5 вр. ал.9 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №*** от ***г.,

издадено от Началник група към ОДМВР – С., сектор пътна полиция ОДМВР - С., упълномощен със заповед № *** от ***г. на МВР против М. М. ИНГ. с ЕГН*****, с постоянен адрес гр.У., ул.”***” №13, като законосъобразно и правилно.

ОСЪЖДА М. М. ИНГ. с ЕГН*****, с постоянен адрес гр.У., ул.”***” №13 да заплати на ОДМВР- С. сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение по настоящото дело –АНД №407/21г. на БРС.

ОСЪЖДА М. М. ИНГ. с ЕГН*****, с постоянен адрес гр.У., ул.”***” №13 **ДА ЗАПЛАТИ** по сметката на РС-Ботевград сумата от 19.40 лева /деветнадесет лева и 40ст. / - заплатени пътни разноси на явил се свидетел по АНД 407/21г. на БРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, пред **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. ОБЛАСТ.**

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____